

2,678.

**Rozporządzenie Głównego Urzędu Miar
o dopuszczeniu do legalizacji wag handlowych uchylnych typu
RP T 3,25, wytwarzanych przez firmę „Schnellwaagen-Fabrik,
Karlsruhe”.**

Na podstawie art. 11, 12 i 16 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. poz. 211), §-u 19-go Ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach (Mass-u. Gewichtsordnung) z dnia 30 maja 1908 r. (R. G. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1.

W myśl §§-ów 2 c, 3-go i 4-go przepisów o warunkach legalizowania wag handlowych uchylnych (POM poz. 2,675) dopuszcza się do legalizacji wagi odważnikowo-uchylne typu, poniżej (§ 3) opisanego. Wagi te powinny być zaopatrzone w znak RP T 3,25.

§ 2.

Wagi te powinny odpowiadać postanowieniom przepisów o warunkach legalizowania wag handlowych uchylnych (POM poz. 2,675).

§ 3.

Opis mechanizmu i działania.

Waga ta składa się z wagi stołowej systemu Beranger'a i przyrządu uchylnego.

Dolna pozioma część wagi stanowi wagę stołową, górna pionowa — przyrząd uchylny.

Odchylenia przyrządu uchylnego zaznacza wskazówka rozwidlona, która się przesuwą po podziałkach, wykonanych na specjalnych tarczach, symetrycznie umieszczonych z obu stron wagi (№ 31 rys. 1 i 3).

Na tarczach znajdują się napisy: „Do 1 kilograma używać tylko podziałki, powyżej 1 kg — odważników w całkowitych kilogramach i podziałki. Najmniejsza działka oznacza $\frac{1}{2}$ dkg”.

Całkowita nośność wagi wynosi 10 kg.

Całkowity ciężar ważonego ładunku jest sumą ciężaru odważników kilogramowych, umieszczonych na szali odważnikowej wagi Beranger'a oraz wskazania przyrządu uchylnego.

Waga Beranger'a umieszczona jest na czworokątnej podstawie (№ 1 rys. 1 i 3), zaopatrzonej w cztery nóżki na śrubkach (№ 18 rys. 1 i 3), które wraz z poziomnicą znajdującą się na płaszczyźnie podstawy, służą do poziomego ustawienia wagi. Równoramienna dźwignia główna podwójna tej wagi (№ 4 rys. 2) oparta jest na dwu nożach oporowych, osadzonych

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

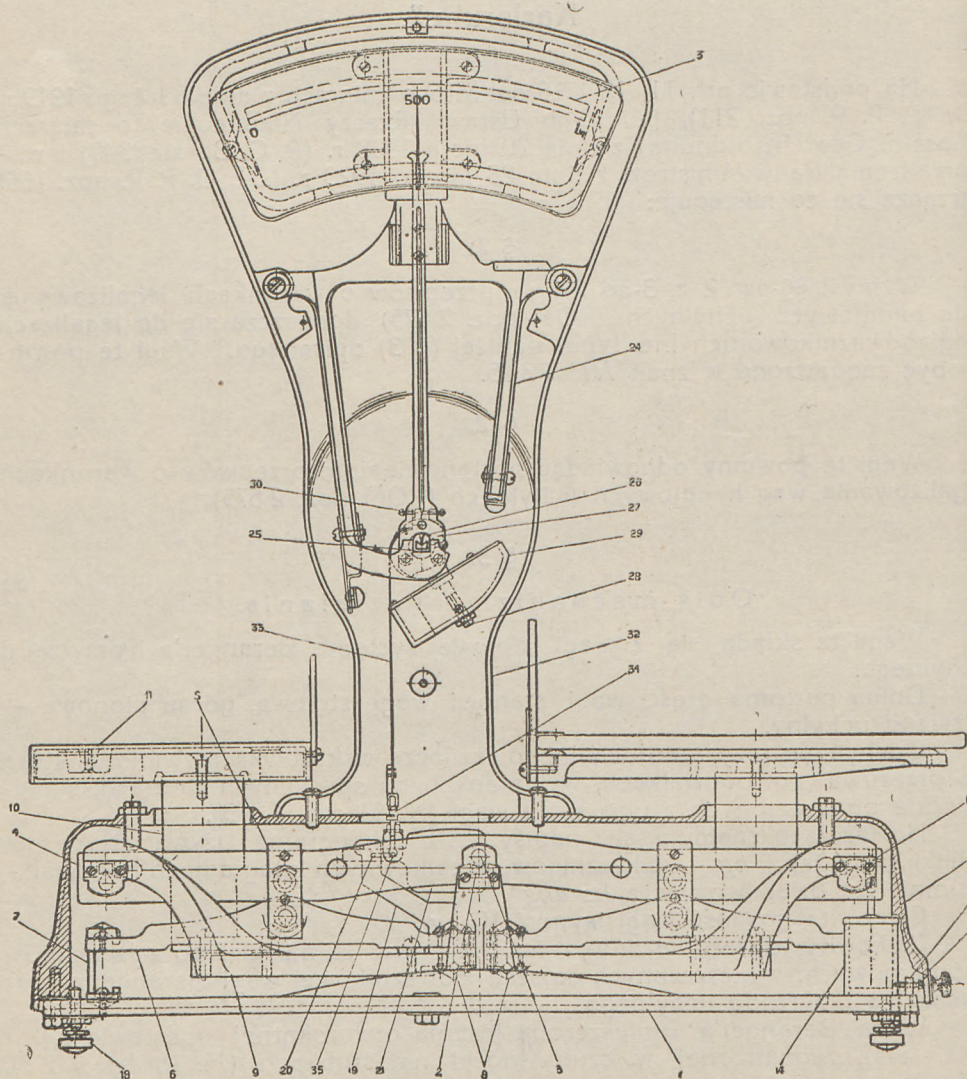
Warszawa, dnia 14 sierpnia 1925 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 60 groszy.

№ 212.

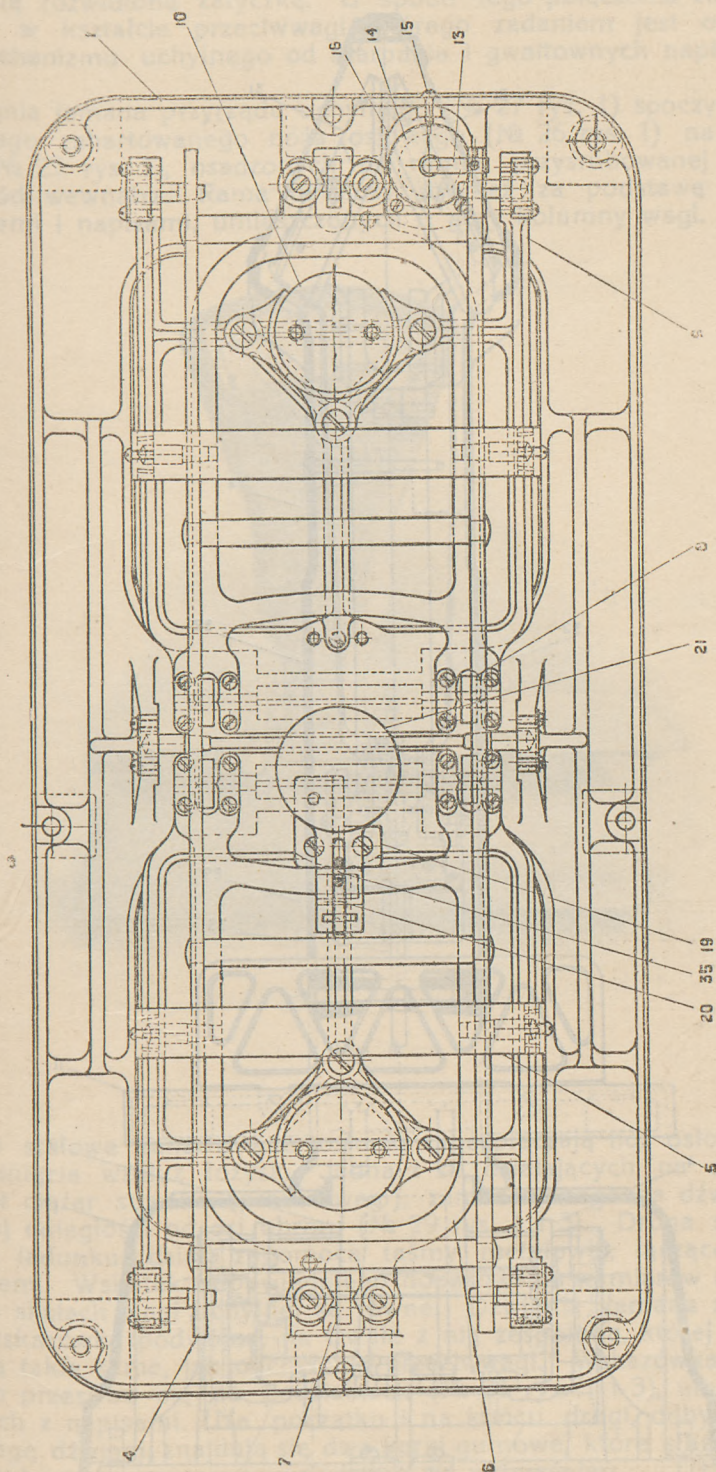
w dwu belkach, które są ze sobą połączone czterema prostymi prętami. Ostrza noży oporowych wykonane są ze stali zahartowanej (№ 3 rys. 1). Łożyska oporowe z agatu (№ 2 rys. 1) osadzone są na dwu symetrycznie na środku podstawy znajdujących się słupkach. Zarówno te, jak i inne łożyska agatowe umocowane są w swych podłożach zapomocą specjalnego spoiwa. Noże nośne ze stali zahartowanej są umieszczone na końcach obu belek dźwigni głównej. Na nożach tych spoczywają łożyska agatowe siodełek podszalkowych wagi, mających w dolnej swej części kształt ram czworokątnych, wzmocnionych wewnątrz kilkoma prętami. Częściowo ma-

Rys. 1.

sywne, częściowo wydrążone słupy cylindryczne łączą ramy dolne z oparciami szalek (№ 11 rys. 1 i 3). Pomocnicze dźwignie nośne mają również kształt ram, połączonych z podstawą wagi zapomocą stalowych wieszaków w kształcie litery C (№ 7 rys. 1, 2, 3), których zahartowane zagięcia służą za łożyska dla noży, przymocowanych śrubkami do podstawy, względnie do dźwigni; noże te również są ze stali zahartowanej. Podobnie połączone są dźwignie pomocnicze z ramami siodełek (№ 8 rys. 1 i 2). W celu zabezpieczenia od spadania wieszaka C dźwignie mają sztyfciki pionowe, uniemożliwiające zbytne zbliżenie ich końców, na których są wieszaki C, do podstawy wagi. Natomiast dźwignia główna łączy się z dźwigniami po-

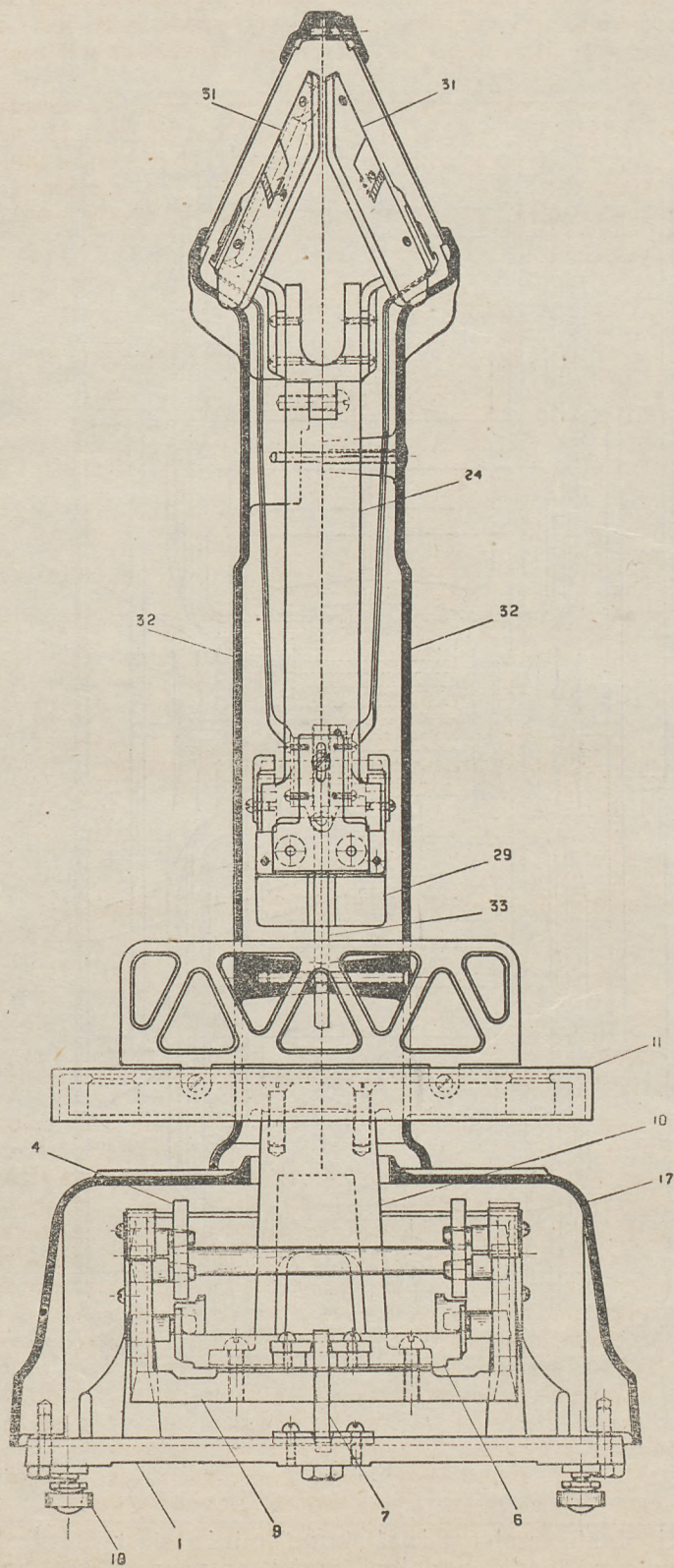
mocniczemi zapomocą stalowych noży zahartowanych, osadzonych w belkach, i ścięgien z wkładanemi łożyskami ze stali zahartowanej. Wszystkie osłonki dla noży dźwigni głównej w miejscach styku z niemi są odpowied-

Rys. 2.

nie twarde. U spodu szalki odważnikowej mieści się tarownik balastowy. Prócz wagi Beranger'a w dolnej części opisywanej wagi znajduje się po stronie ładunkowej tłumik powietrzny w kształcie walca (№ 14 rys. 1

i 2); pręt tłoka jego połączony jest z ładunkowym ramieniem dźwigni głównej (№ 13 rys. 1 i 2). Do regulowania prężności powietrza pod tłokiem służy śrubka z boku u spodu cylindra (№ 15 rys. 1 i 2).

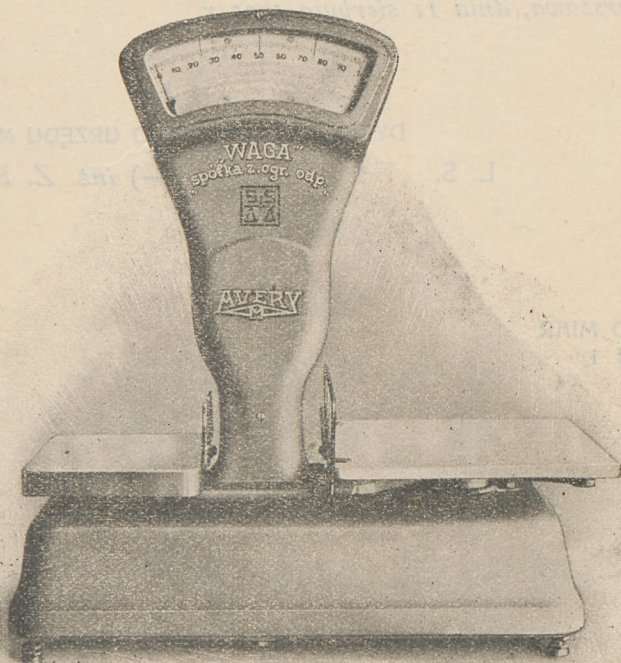

Rys 3

głów
okiem

Mechanizm wagi Beranger'a łączy się z przyrządem uchylnym zapomocą taśmy metalowej (№ 33 rys. 1 i 3), której górny koniec umocowany jest na mimośrodzie przyrządu uchylnego, a dolny związany jest z siodełkiem szali odważnikowej zapomocą pręcika (№ 34 rys. 1), przez który przetyka się rozwidloną zatyczkę. U spodu tego połączenia znajduje się urządzenie w kształcie przeciwwagi, którego zadaniem jest ochranianie taśmy mechanizmu uchylnego od szarpania i gwałtownych napięć (№ 21 rys. 2).

Dźwignia łamana przyrządu uchylnego (№ 27 rys. 1) spoczywa ostrzami stalowego zahartowanego noża osiowego (№ 26 rys. 1) na łożyskach z agatu (№ 25 rys. 1), osadzonych na ramie, przyśrubowanej do osłony kolumny od wewnątrz. Rama ta służy również za podstawę dla tarcz z podziałkami i napisami, umieszczonych u góry kolumny wagi.

Rys 4.

Dwie stalowe zahartowane osłonki zabezpieczają nóż osiowy dźwigni od przesunięcia wzdłuż łożysk. Jedną z sił, działających na dźwignię łamaną, jest ciężar suwaka (przeciwwagi), zamocowanego na dźwigni w odpowiedniej odległości od osi obrotu (№ 29 rys. 1 i 3). Druga siła, pochodząca od ładunku, działa zapomocą taśmy metalowej, łączącej dźwignię z siodełkiem. Wskutek odpowiedniego dopasowania wymiarów mimośrodów, działki na skalach wagi uchylnych są równe. Dźwignia łamana zaopatrzona jest we wskazówkę podwójną, na trwałe z nią zespoloną, której odchylenia katowe są takie same, jak odchylenia przeciwwagi. Wskazówka przyrządu uchylnego przesuwają się po podziałkach (№ 31 rys. 1 i 3), umieszczonych na tarczach z napisami. Na początku i na końcu drogi, odbywanej przez przeciwwagę dźwigni, znajdują się dwa korki gumowe, które służą do ochrania mechanizmu przyrządu uchylnego od wstrząszeń.

Dolna część wagi, stanowiąca wagę Beranger'a, zamknięta jest płaszczem, do którego przyśrubowana jest osłona kolumny wagi.

W płaszczu tuż obok otworów dla słupów cylindrycznych wkręcone są dwie śruby, służące do ograniczenia amplitudy wahań dźwigni głównej wagi Beranger'a.

Na osłonie kolumny u jej spodu jest urządzenie (otwory w główkach dwu śrubek), umożliwiające założenie plomby w taki sposób, aby bez jej uszkodzenia niemożliwy był dostęp zarówno do mechanizmu przyrządu uchylnego, jak i do wagi Beranger'a. Na osłonie kolumny umocowana jest nakładka pod cechę legalizacyjną.

§ 4.

Wagi te powinny być legalizowane na miejscu ich użytkowania.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia ogłoszenia.

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1925 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) *inż. Z. Rauszer*

GŁÓWNY URZĄD MIAR

Nr 25. I. 1544. 1.

ach
jej
adu
ana

